

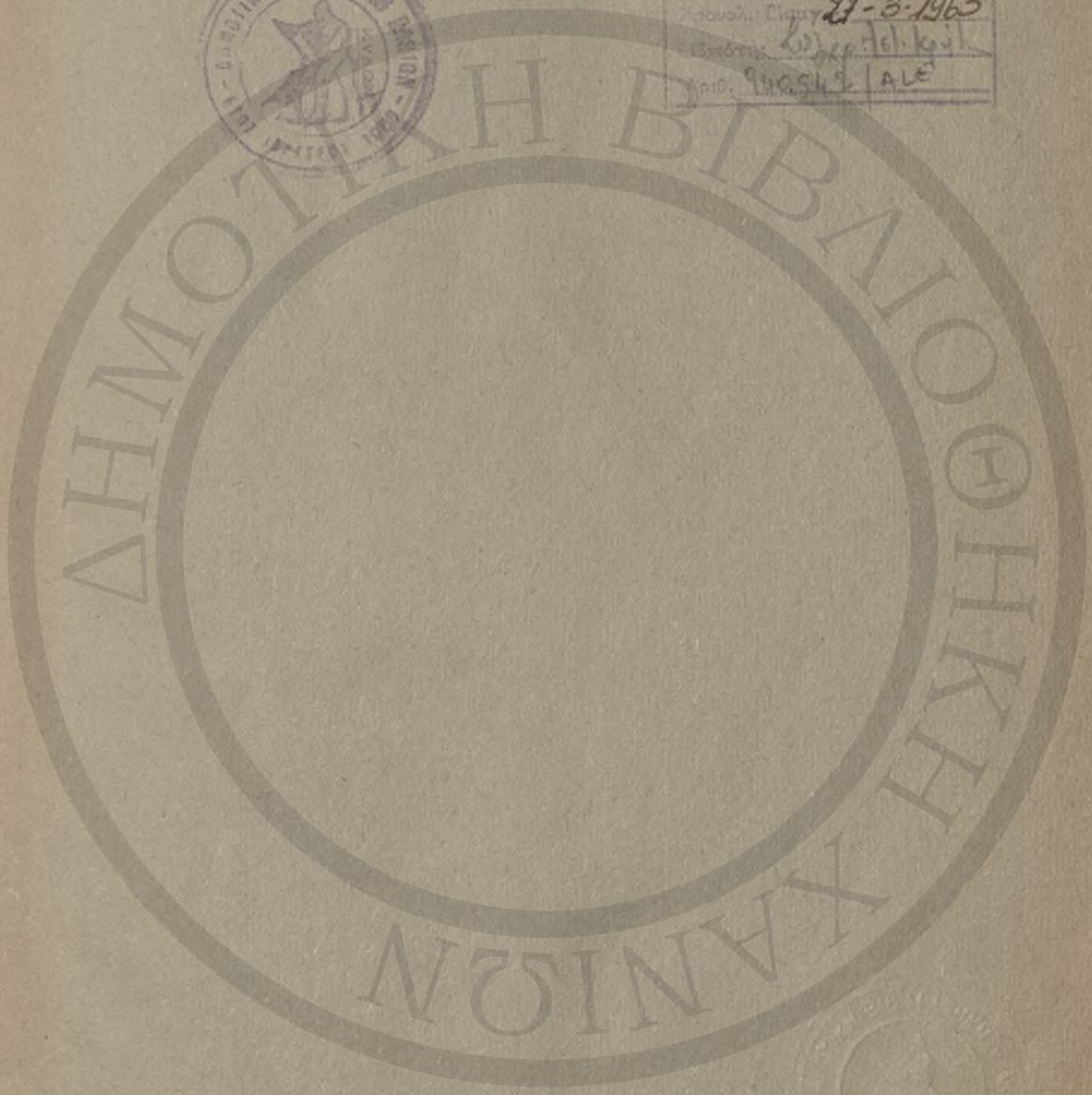
940.54
AAH

Η αγυθὴ καὶ ἐνδοξὸς ἱστορία
καὶ προσηγορίᾳ ἡ πρῶτη ἀγυθὴ
κρήνη ποταμοῦ.
Πρῶτος βίβλος τῆς ἱστορίας
ἀπὸ 1821 - 1905 .

940.542
AAH



ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԳՐԱԳՐԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ	
— ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ —	
ԱՅՔ. ՔրԻՑ.	19633
Ձեռագր. Փրկույ.	24-8-1963
Գրքատ.:	Վրաց. Գր. Կենտ.
ՔրԻՑ.	940549 / ԱԼԵ



Η ΑΛΗΘΗΣ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΗΣ ΠΟΛΥΠΑΘΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΚΡΗΤΗΣ ΜΑΣ

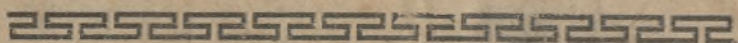
Θλιβερόν κτ' ιστορικών προήημα περιλαμβάνον
ὅλας τὰς ἐπαναστάσεις ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι 1905.



Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1906





Κ
Ρ
Η
Τ
Η



Κ
Ρ
Η
Τ
Η

Ἡ Κρήτη εἶνε λυπηρὴ εἰς τὸ χροστὶ γουμένη
ἕνεκα τοῦ εἶνε θλίβουρ στὸ κλίμα κυλιουμένη
Πρῶτα μᾶς σφάζαν ἕνετοὶ δεῦτερα ἡ Τουρκία
καὶ τώρα συνακλιουμας ἐνίναμε θυσία

Παρακαλῶ τοὺς βασιλεῖς τὴν κυρία Εὐρώπη
νὰ μᾶς ἐλευθερώσουνε μὴ χάνονται οἱ ἀνθρώποι

Ἡ Σοῦδα εἶνε ἀφόρητὴ καὶ μάχονται καὶ κείνε
τοῦ νὰ κατέβουν τὰ βουνὰ μέγα στεροῦν νὰ γίνω

✕ Ἡ Κρήτη εἶνε ἑλληνικὴ τὸ γῶμα κτὶ ἀνθρώποι
καὶ ἀδικῶς μᾶς ἐτυραννεῖ ἡ κυρία Εὐρώπη

Τὸ Μένωα εἶχαν βασιλεία τὸν πρῶτον τῶν Ἑλλήνων
καθὼς τὴν Πόλιν ἐκτίσεν ὁ Μέγας Κωνσταντίνος

Μὰ τῆσασέ μου ἕνα κατὲ κῆναρ ἄλκιος λυγρία
νὰ κάτσω νὰ μᾶς ἐπιγυθῶ τῆς Κρήτης τραγουδάει

Παρακαλῶ σας Κύριοι τὰ γῶμα κῆναρ
ν' ἀκούσετε τὰ βάνανα τοῦ πρῶττει ἡ Τουρκία

Ν' ἀκούσετε τὰ τύραννα τῆς πολυπαθεστάτης
Κρήτης ὅπου εἶνε κοκκαλά καὶ αἵματα γεμάτης

Καὶ πῶς τὴν τυραννοῦσανε οἱ βάρβαροι τοῦ κόσμου
Κι οἱ βασιλεῖς τὴν ἀφίμων ἐρημν εἰς τοὺς ὁρόμους

Νὰ νοιάζω θέλω ἐπιστολὴν στοὺς βασιλεῖς νὰ στείλω
τῶν Κρητικῶν τὰ τύρτυνα νὰ τοὺς τὰ ἀναγγείλω

Πολλὰ ὀλίγα ἐγραψα γιὰτὶ δὲν τὰ θυμοῦμαι
οὔτε δὲν βρῖσκειται χροστὶ ὅλα γιὰ νὰ χροσῶνε

Θεέ μου μεγαλόδύναμε ποῦσαι στήν οἰκουμένην
οἱ Κρητικοὶ στὰ αἵματα ὄλοι εἶνε βουτιγμένοι
Τρακόσια χρόνια πάνε πλῆθ' αὐτοῦ Τούρκοι μᾶς κατέχαν
καὶ σκλάβους μᾶς πωλοῦσανε κ' ζωντανούς μᾶς γδέρναν
Καὶ πάντα πολεμοῦσανε γιὰ νὰ λευθεροθοῦμαι
καὶ βασιλεῖς μᾶς βλέπανε καὶ δὲν μᾶς ἔλυποῦντο
Ὅλοι οἱ Τούρκοι ἦτον γιανίτσαροι στήν Κρήτη
κ' χριστιανοὶ ἦτον σκλάβοι τῶν δυὸ τρεῖς σὲ κάθε σπῆτι
Ρωμὶ δὲν τοὺς εἰδῖνανε οὔτε νερὸ νὰ πιοῦνε
μόνο τοὺς βασανίζανε μὰ τίνας θὰ τὸ ποῦνε
Καὶ τὲς γυναῖκες γδίνανε καὶ δλόγιμες τὲς κᾶναν
καὶ ρόβι τὸν ἐστρόνανε καὶ στὸ χορὸ τὲς δάναν
Μέρα καὶ νύχτα κλαίγανε παιδιὰ γυναῖκες ἄνδρες
ποῦ ὄλους τοὺς βασανίζανε τῆς Κρήτης οἱ ἀγάδες
Ὅταν εἶχον γίνει κανεῖς πέντε χρονῶν παιδάκι
στὰς ἀγγαρείας πέθαινε καὶ ἦτον γεροντάκι
Μὴ θέλανε οἱ χριστιανοὶ νὰ τοὺς ἐκδικηθοῦνε
μὰ δὲν εἶχον ἄρματα καὶ τί θὲ νὰ γενοῦνε
Οἱ Τούρκοι εἶχαν ἄρματα ὄπλα πολεμοφόδια
καὶ σφάζανε τοὺς χριστιανοὺς τοὺς βιάζανε εἰς σκοτία
Δτοκτολογιάννη πιγαινε στὸ κάστρο καὶ γδάρα
καὶ ζωντανὸ τὸν κόλλανε τεμάχια μεγάλα
Κ' ὄχι ἐκεῖνο μοναχὸ χιλιάδες καταλιθοῦνε
κι' οἱ βασιλεῖς τοὺς βλέπανε καὶ δὲν τοὺς ἔλυποῦνται
Ἡ Κρήτη δὲν ὑπόφερε ἀπὸ τὴν τυραννία
καὶ ἄρχισε τὸν πόλεμον τῆς βάρβαρης Τουρκίας
Ἡ Κρήτη ὅπου τὰ βάσανα ποῦ εἶχε ἡ καυμένη
πάντα πολέμους ἔκανε καὶ πάντα εἶνε σκλαβωμένη
Καὶ ἡ Εὐρώπη ἔβλεπε τὸν Ταῦρον νὰ μᾶς τρώγῃ
καὶ ὄλοι τὸν φοβοῦντανε κανεῖς δὲν τοῦ σιμόνη
Οἱ Κρητικοὶ ἄρχισανε ἀπὸ τὰ εἰκοσιένα
καὶ ὄλοι συναθροισθηκατε μὴν ἀπομείνα ἕνας
Καὶ ὄλοι συναθροισθηκατε στὰ Μπουτσοῦν ἄργα πάνε
τὴν προστασία θέλουνε ἀπὸ τὰς τρεῖς δυνάμεις
ὡς καὶ ὁ ἄγγελος ἐπερίμενε πῶς ἐκεῖνο θὰ ζητήσουν
νὰ καταλάβῃ τὸ νησί καὶ οἱ Τούρκοι θὰ μισήσουν
Καὶ ἅμα δὲν τὸν ἐζήτησαν παρὰ τοὺς τρεῖς ζητοῦνε
ἡμέσως τοὺς διέταξε καὶ εὐθὺς καβαλοῦνε
Τότε ὁ ἄγγελος θύμωσε τοῦ διοικητοῦ φωνάζει
ἐμεῖς θὰ φύγωμεν εὐθὺς καὶ ἅμα νὰ ττὲς συχάζῃ
Καὶ ὁ πασσᾶς ἐγύρισε καὶ ὅσοις ἀνθρώπους πιάνει
καὶ ἀμέσως τοὺς ἐκρέμασε εἰς τὲς Μπουρνιὲς τὸ χάνι
Καὶ ἀμέσως οἱ χριστιανοὶ ὄλοι παναστατήσαν
καὶ πολεμοῦσαν τὴν Τουρκιὰ μὲ ράβδους μὲ χαλίκια

Ὀλίγα ὄπλανε εἶχανε φυλίτσες λαζαρίνες
Πολεμοφόδια δὲν εἶχανε καὶ ἄχριστες ἦταν 'κεῖνες
Καὶ τὰ βαρύδια λύωνανε τοῦ κανταργιοῦ γιὰ σφαῖρες
καὶ ρίχναν κάπιες τουφεκιᾶς γιὰ μερικιᾶς φοβέρες
Καὶ τὰ παιδιὰ τῶν στὰ βουνὰ τὰ χιόνια τὰ πλακῶναν
γυναῖκες ἐγεννοῦσανε τὰ χιόνια εἶχαν στρῶμα
Μὰ τότες πῆγαν Καστρινοὶ τοῦρκοι καὶ Ρεθυμιῶτες
νὰ πᾶνε γιὰ νὰ σφάξουνε τοὺς χριστιανοὺς Χανιωῆτες
Καὶ κάμανε τὸν πόλεμον μέσα στὴ Κυδωνία
ἔπαθε ἡ τουρκιὰ μεγάλην ζημίαν
Καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ὠπλίσθησαν οἱ χριστιανοὶ Χανιωῆτες
καὶ μαυροφορεθῆκανε Καστρινορεθυμιῶτες
Καὶ πλέον δὲν ἐσιμῶσανε σὲ ἐκεῖνες σας τὲς μπάτες
νὰ τὸν ἀρχίσουν πόλεμον οἱ Καστρινοὶ ἀγάδες
Μολλσι πολέμοι ἐγειναν εἰς τὰ εἰκοσιένα
μὲ Κρητικοὶ βοήθεια δὲν εἶχανε κανένα
Πολὺ καιρὸν πολέμησαν καὶ ἔπειτα ἠσυχάσαν
καὶ οἱ Τοῦρκοι πλεία χειρότερον ἀρχίσαν καὶ πατάσαν
Καὶ ἀρχίσανε τὰ βάσανα καὶ ὅλα τὰ περισσεύσαν
καὶ ξαναρχίσαν πόλεμον καὶ στὰ σαράντα ἕνα
Τὸν πόλεμον τὸν ἀρχισε ἐκεῖνος ὁ Χαιρέτης
ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἐφυγε στὴν Κρήνη καὶ πεζεῦθη
Καὶ ἀρχίσανε τὸν πόλεμον τῆς Κρήτης οἱ ἀνδρειωμένοι
καὶ πολίμησαν τὴν Τουρκιὰ γυμνοὶ καὶ πεινασμένοι
Καὶ ὁ σουλτάνος ἔστειλε καθημερινῶς ἀσκέρι
τοὺς Κρητᾶς ὅπως ἔμπορεῖ νὰ τοὺς ἐκαταφέρῃ
Πολὺν καιρὸν πολέμησαν οἱ Κρητᾶς οἱ καὶ μένοι
καὶ ἔπειτα ἠσυχάσανε στὰ μαῦρα βουτηγμένοι
Καὶ ἀμέσως πάλιν οἱ βάρβαροι ἀρχίσανε τὰ πρῶτα
Κ' οἱ χριστιανοὶ ἐδλέπανε τὴν τόση τυραννία
βοήθεια ζητοῦσανε ἀπὸ τὰ Προξενεῖα
Μὰ πέρασε πολὺς καιρὸς ὡς τὰ πενήντα τρία
ὁ Θεὸς τὸν Ρῶσσαν φώτισε νὰ κτίσῃ ἐκκλησίαι
Καὶ ἀφοῦ τὴν ἐτελείωσε λαμπρὰν ἐθροισαμένην
μὲ προῖνὴ τὴν ἐθεώρει νερὸ πλημμυρισμένην
Τοὺς ἱερεῖς ἐφώνηξε νὰ τοῦ τὸ ἐξηγήσουν
καὶ ὁ ἰ γνωρίζουν φανερὰ νὰ τοῦ τὸ ὁμολογήσουν
Καὶ ἱερεῖς μὲ προσευχὰς Θεὸν παρακλοῦνε
αὐτὸν τὸν αὐτοκράτορα τί ἔχουν νὰ τοῦ ποῦνε
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας τοὺς ἤλθε στὴν καρδίαν
καὶ εὐθὺς τοῦ τὸ ἐξήγησαν μὲ μίαν συμφωνίαν
Τὸ θαῦμα ὅπου ἐγείνε μέσα στὴν ἐκκλησία
εἶναι δάκρυα χριστιανῶν ποῦ εἶναι στὴ Τουρκία

Καὶ ἀμέσως πόλεμον ἄρχισε ὁ Ρῶσσοσ τοῦ Σουλτάνου
καὶ κόπανο τοῦ βάρεσαι εἰς τὸ κεφάλι ἐπάνου
Καὶ τότεσ ἐξεσκλάβωσε ὅλουσ τοῦσ σκλαβομημένουσ
ὡσ καὶ τοῦσ μαῦρουσ ἀράπηδεσ τοῦσ κακοποδεμένουσ
Καὶ στὰ πεντήκοντα ὀκτώ ἀρχίζει πάλιν ἡ Κρήτη
νὰ πολεμᾷ τὸν τύραννον Σουλτάνον τὸν Χαμίτη
Ὁ Μαυρογένησ ἦτανε ὁ πρῶτοσ ἡ αἰτία
καὶ ἤρχισαν τὰσ συνάθροισεισ μέσα στὴν Κυδωνία
Καὶ κάνανε συνάθροισι ὅλοι στὰ Μπουτσουγάρια
καὶ εὐταξία εἶχανε ὅλα τὰ παλληκάρια
Πολλοὶ παράδεσ χάσανε καὶ ὅποιοσ τοῦσ βρεῖ τοῦσ δίνει
ἄλλη εὐταξία σὰν αὐτὴν στὸν κόσμον δὲν θὰ γένη
Βοήθεια ζητοῦσανε ἀπὸ τὰ Προξενεῖα
νατονελεύσουν τὰ δεσιὰ κι' αὐτὴν τὴν τυραννία
Εἰσόδημα πληρώνανε τὸ πέμπτον στὸ Σουλτάνο
καὶ τὸ μισὸ γιανίτσαροι ἐπέρανε ριγάλο
Καὶ τὰ ἄχυρα πληρώνανε καὶ ἐκεῖνα λεοφόρουσ
καὶ ἐπιτηδεύματα εἶχανε στοῦσ χριστιανοῦσ ὅλουσ
Χαράτοι ἐπληρώνανε ὅλοι εἰς τὸν Σουλτάνο
ὅταν εἶχαν γυνὴ κανεῖσ δέκα χρονῶν κι' πᾶπάνω
Τὰ προξενεῖα στὰ Χανιά ὀλίγο βοηθοῦνε
τοῦσ φόρουσ κόψαν στὰ ἄχυρα ἄλλο δὲν ἠμποροῦνε
Πολὺν καιρὸν πολέμησαν οἱ Κρητέσ οἱ κατῳμένοι
καὶ ἐπειτα ἠσυχάσανε στὰ μαῦρα βουτηγένοι
Ὁκτώ χρόνια περάσανε ὡσ τὰ ἐξήντα ἐξή
καὶ ξαναρχίσαν πόλεμον Θεέ μου καλὸν τὸν πέμπτη
Τρεῖσ χρόνουσ πολεμοῦσανε οἱ Κρηνεσ οἱ κατῳμένοι
καὶ ὁ Σουλτάνοσ ἐστειλε καθημερινῶσ ἀσκέρι
Μὰ ἐστειλε πολὺν στρατὸν διακόσεσ χιλιάδεσ
καὶ πύργουσ πάντα ἐκτιζε σὲ ὅλεσ τὰσ μαδάρεσ
Καὶ τότε Κρήτη κᾶκε ἀπὸ μία ἄκρη εἰς ἄλλη
μὰ κείνει τὴ προμηθεια μᾶσ κάνανε οἱ Γάλλοι
Ὁ Μέγασ Ναπολέων ἔταξε τοῦ Καλέργη
νὰ τὸν συνδράμη ὡσ Βασιλεὺσ καὶ ἔνωσι θὰ τοῦ φέρη
Καὶ ἅμα καὶ τὸν σύνδραμε ὅλα ἐλπομονηθακαν
καὶ μᾶσ ἐβάλαν τὴ φωτιά καὶ ἐπειτα μᾶσ ἀφήναν
Κάνει καὶ αὐτόσ τὸν πόλεμον καὶ μὲ τὴν Γερμανίαν
νομίζουμε πῶσ τὸν ἔχασε τῆσ Κρήτησ ἀμαρτία
Γιατὶ ἦτονε ἀμαρταμια τῶν Κρητικῶν χηράδων
καὶ τῶν παιδιῶν τῶν ὀρφανῶν καὶ μερικῶν γράδων
Ὅπου γυρίζαν στὰ βουνά καὶ ἀναθεματίζαν
ὅπου βάνε τὰ σκάνδαλα καὶ ἐπαναστατίζαν
Ὅπου γυρίζαν στὰ βουνά γυμνέσ καὶ πεινασμένεσ
ξυπόλητεσ αἱ δυστυχεῖσ καὶ ξυτραχιλισμένεσ

Και χάσανε ἄνδρες παιδιὰ προῖκες περιονσ
Θεέ μου θὰ ταῖς πληρώσουναι οἱ Τοῦρκοι τσ' ἁμαρτίας
Και εἰς τὰ ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἄρχισε ἡ Ρωσσία
νὰ κάμῃ πάλιν πό εμον μαζί με τὴ Τουρκία
Και στὴν Ἑλλάδα ἔστειλε τὸν Πρωθυπουργό της
γιὰ νὰ συνδράμῃ καὶ αὐτὴ διὰ καλὸ δικότης
Τὰ σύνορά της ἔλεγε νὰ πᾶν νὰ δυναμώσῃ
νὰ οἴξῃ κἀπιες τουφικὲς ἂν θέλῃ νὰ μεγαλώσῃ
ἢ ἔλληνες κάτσαν τυφλοὶ 56 χρόνους
Και ἐκτίζαν καταστήματα καὶ διορθόταν δρόμοις
καὶ δὲν ἐδιορθότανε πολεμικὰ καράβια
Νὰ ἀναδιχθοῦνε καὶ αὐτοὶ ὠραία λεωντάρια
καὶ νάνε ἔτοιμοι στὸ μέγα πανηγύρι
Νὰ τοῦ ποτίσομε μαζί τοῦ τούρκου τὸ ποτήρι
Και ἡ Ἀγγλία τοὺς Ἑλληνας δὲν ἄφησαν νὰ ἀκούσουν
καὶ ἡ Ρωσσία θύμωσε καὶ βάρεσε τὸν Τοῦρκο
Τὸν τίμιον Σταυρὸν βάζει μπροστὰ μπροστὰ πιγένει
καὶ ἔξω ἀπὸ πίσω ἀκολουθεῖ τὸ Ρωσσικὸ ἀσκέρι
Και ἄρχισαν τὸν πόλεμον οἱ Τοῦρκοι με τοὺς Ρώσσοις
κὲ φαγ' ὁ Ρῶσος τῆς Τουρκίας τοὺς ἐμισοὺς ἀνθρώπους
Μέγα πόλεμον κάμανε στὴ πλευρὰ καὶ στὸ Κάρσι
καὶ τότε εἶπε ἡ Τουρκία τὸν πόλεμον θὰ χάσῃ
Τὸν πόλεμον τὸν ἔχασε Χαμίτ ὁ Σουλτάνος
καὶ πάντα του θὰ χρεωστῇ στὸ Ρῶσο χωρὶς ἄλλο
Και τότε κ' εἰς τοὺς Κρητικούς εἶπαν νὰ συκωθοῦνε
ἂν θέλουνε νὰ ἴδουν καλὸν νὰ ἐλευθερωθοῦνε
Και ἔστειλάνε μας σασεπᾶς ἀκόμη καὶ Σουλτάτο
καὶ ἀρχίσαμε τὸν πόλεμον ἀμέσως τοῦ Σουλτάνου
Και ἀρχίσαμε καὶ κάμαμε πόλεμον με τὸν Τοῦρκο
καὶ λύσαμε καὶ τὰ δεσμὰ ὅπου μᾶς εἶχε τοῦτος
Πόλεμο τοὺς ἐκάζαμε ὅλοι μικροὶ μεγάλοι
καὶ τοὺς καβαλῆκαμε καὶ γίνανε γαιδάροι
Τῆς Κρήτης τότε δόσανε τοὺς νόμους τσ' ὀργανίως
καὶ τότε λάβαν Κρητικοὶ μεγάλην ἐλευθερίαν
Ἐννέα χρόνια περάσανε ὡς τὰ ὀγδόντα ἔξῃ
καὶ τὸ Ἄριθ' ἐφόνευσαν χριστιανοὶ πέντε ἔξῃ
Γιατὶ ἦτανε κακὸ καὶ ἐκάνανε ἀταξάδες
κ' ἐμάχοντο τοὺς χριστιανοὺς σὲ ἐκείνη σας τὲς μπάτες
Και ἀμέσως πάλιν οἱ βάρβαροι ἀρχίσανε τὰ πρῶτα
καὶ ἐφόνευσαν χριστιανοὺς με στῶν Χανίων τὴν πόρτα
Ἀμέσως δύο ἐφόνευσαν ποῦ τὴν ἀγία Μαρίνα
καὶ οἱ χριστιανοὶ ἐτρέχαν ἀμέσως καὶ τοὺς πῆραν
Και ἀμέσως ὀπλισθήκανε καμπόσα παλλικάρια καὶ
εἰς τὰ Χανιά ἐτρέξαν νὰ μάθουν τὸ χαμπάρι

Καὶ ἀμέσως ὡς τὸ μάθανε τὸ ἄσχημο χαμπάρι
εἰς τὸν ταρατσο τρέχανε νὰ ἐκδικηθῶν κείνα τὰ μέρη
Καὶ ἀμέσως ἀρχήσαν πόλεμον μὲ τὸν Τοῦρκον
καὶ ἀπ' τὸ Γαλατᾶ φωνάζανε παιδιὰ καὶ τί εἶναι τοῦτο
Καὶ ἓνας ἀγῶς φονεύθηκε μὲ κείνες σας τὲς σφαῖρες
καὶ τότες εἶδαν τὰ σκυλιά ἀδυνατὲς φοβέρες
Καὶ ἀπίτης καὶ ἐνύκτωσε καὶ ἐφύγαν τὰ ρωμιάκια
ὄλο μετοχάρους πιάσανε οἱ Τοῦρκοι καὶ τοὺς σφάζαν
Καὶ ὁ ποιητὴς ἦτον μαζί σὲ ἐκείνονα τὸ σῶμα
καὶ ὅτι καὶ ἂν γράφεται ποτὲ δὲν εἶναι ψέμμα
Καὶ ἀπ' κεί πάλιν ἀρχίσανε τὰ πάθη εἰς τὴν Κρήτη
κ' ἔβαλε ὁ Τοῦρκος μισθωτοὺς εἰς τὸ νηοὶ τῆς Κρήτης
Ὁ Μιραλᾶς κ' ὁ πασσᾶς κ' ὄλο οἱ μπουλουπασάδες
εἶχανε τούρκους μισθωτοὺς καὶ ἐστένανε μπροσκάδες
Μέρα καὶ νύκτα σφάζουνε καθημερινῶς τῆς ἡμέρας
καὶ ξαναρχίσαν πόλεμον εἰς τὰ ὄγδοήκοντα ἐννέα
Καὶ φτέγανε οἱ χριστιανοὶ ὄλο οἱ πιλαβάδες
καὶ κάμνανε καὶ σύντροφους καὶ μερικοὺς ἀγάδες
Ψωμὶ ὄλιγο στείλανε τούρκοι στὰ μπουτσουνάρια
κ' αὐτοὶ κλαδιὰ μαζεύανε καὶ τὴ φωτιά μᾶς βάλλαν
Τὰ προξενεῖα φωνάζαν δὲν εἶν' καιρὸς ἀκόμη
μὰ πιλαβάδες δὲν ἀκούγανε κανεὶς δὲν τοὺς μερόνει
Καὶ τότες ἐθυμώσανε ὄλο τὰ προξενεῖα
καὶ τοῦ Σουλτάνου εἶπανε νὰ στείλῃ ἐκστρατεία
Κ' ὄλο τὸ ὑπογράφανε στὴν Πόλιν τὸ φερμάνι
τοὺς Κρήτας ὅπως εἰμπορεῖ στὴν τάξιν νὰ τοὺς βάλῃ
Σακῆρ πασσᾶς κατέβηκε εἰς τὰ Χανιά φουντᾶρι
καὶ ἀπ' τὴ Κωνσταντινούπολι μαζί του ἔχει φερμάνι
Καὶ Τρίτη ἐξημέρωσε κ' Αὐγουστος εἶχε μία
κ' οἱ πσοξένοι τῶν Χανιῶν σ' ἐπίσκεψι ἐπῆγαν
κ' ἀμέσως ἐκάτσανε καφὲ τοὺς διατάσσει
καὶ τῆς Κωνσταντινούπολις διαβάζει τὸ φερμάνι
καὶ τὸ φερμάνι τοῦγραφε νὰ διόχνη τοὺς αἰτίους
καὶ νὰ ὑπερασπίζεται ὄλους τοὺς κτηματίους
Μὰ Τοῦρκοι ὅμως βάρβαροι ὄλους μᾶς κυνηγᾶνε
τοὺς χριστιανοὺς ἠθέλανε ὄλους γιὰ νὰ τοὺς φᾶνε
Καὶ ἄλλους ἐφονεύσανε κ' ἄλλοι ἐξωρισθῆκαν
καὶ ἄλλους βάλλαν φυλακὴ πολὺ βασανισθῆκαν
Τὴν ἐντολὴν τοῦ ἔστειλε Σουλτάνος ὁ Χαμίτης
κ' ἀρχίζουνε γιαντισαργιά εἰς τὸ νηοὶ τῆς Κρήτης
ἀλλοίμονον στοὺς χριστιανοὺς τὴν τυραννία ποῦχαν
σὴν τὰ ἀργιὰ τοὺς δένανε στὰς φυλακὰς κουβαλοῦσαν
ἀλλοίμονον στοὺς χριστιανοὺς ὅποια χωριὰ εἶχαν πρέζες
τυφάναν τον τὰ κάμνανε οἱ ἄτιμοι σκυλέδες

Στὰ σπύτια μέσα υπένανε καὶ ὄλα τὰ ἐρευνοῦσαν
καὶ ὄσα καλά καὶ ἂν βρῖσκανε ὄλα τὰ ἀφαιροῦσαν
καὶ κάναν πῶς ζητοῦσανε ὄπλα πολεμοφοδία
καὶ γύμανε τοὺς χριστιανοὺς καὶ πέρνανε τὴ γρόσια
Μὰ χριστιανο εἶχαν ἄρματα δὲν ἦσαν σὴν καὶ πρῶτα
ποῦ σκλάβους τοὺς πουλοῦσανε στῶν Χανιῶν τὴν πόρτα
Καὶ ἀρχίσανε καὶ χριστιανοὶ καὶ κάνανε ἐκδικήσεις
καὶ ἐφονεύσανε πολλοὺς εἰς τὸ νησι τῆς Κρήτης
Καὶ οἱ χριστιανοὶ εἶχαν ἄρματα σὲ ὄλα των τὰ σπύτια
καὶ ἐφονεύσανε πολλοὺς καὶ περιορισθῆκαν
καὶ τρεῖς παράδες ἤρθονε στὰ Κρητικὰ τὰ μέρη
Σακῆ, Τζεβάτ, Μαχμούτ ἦτονε κ' ὁ κόσμος θὰ τὸ ξενύρι
κ' εἰς τὰ Χανιά εὐρίσκετο ὁ μπάρτης Χουσεΐνος
Πάλλος κανεῖς δὲν ἦνανε δάρβαρος σὴν ἐκεῖνος
Καὶ πάντα σκάνδαλα ἔβαζε σὲ ὄλους τοὺς πασάδες
γιὰ νὰ φονεύσουν ὄθωμανοὶ τῆς Κρήτης τ' ἀραγιάδες
Καὶ κομιτὰτο εἶχανε οἱ Τουρκικοὶ εἰς τὴν Κρήτη
καὶ ἐφόνευσαν τοὺς χριστιανοὺς καθὼς κ' τὸ Σπουραγίτη
Μὰ εἶχε δύο ἀδελφοὺς ὁ Μπάρτης Χουσεΐνας
καὶ ἦτον πλειᾷ χειρότεροι ἀκόμη ἀπ' ἐκεῖνος
Καὶ εἰς τὸ τοιφλίκι μένανε ποῦ εἶχαν στὸ Λουτροῦκι
καὶ ἀπ' ἐκεῖ ξεφύτρωσε τῆς Κρατῆς τ' ἀναγκαδάκι
Καὶ τὸ Σουλτᾶνο ἀγκέλωσε καὶ ἔβηγε ἀπ' τὴν Κρήτη
καὶ στὸ νησι δὲν ἔβεινε δένδρο οὔτε κανένα σπύτι
Αὐτοὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ τοῦ Μπάρτη Χουσεΐνη
σὴν τὰ σκυλιὰ μαλόνανε καὶ ὁ κόσμος τὸ γνωρίζει
Καὶ ἓνας παράδες ἔβωσε καὶ ἐφόνευσε τὸν ἄλλο
καὶ τότες εἶδαν οἱ χωριανοὶ τὸ βάσανο μεγάλο
Τοὺς χωριανοὺς ἐπληρνε στὴ φυλακὴ τοὺς βάλαν
καὶ ὄλους τοὺς σιδερώσανε μὲ σίδερα μεγάλα
Μὲ στὴν Πολίτσα τ' εἶχανε καὶ τοὺς ἔδασανίζαν
μέσα κ' ὄξω τοὺς ἔδαναν κ' ὄλους τοὺς ἀνακρίναν
Παράδες τὸν ἐδύναμε νὰ ψευδομαρτυρῶσουν
γιὰ νὰ κρεμάσουν μεσοκοῦς κ' τ' ἄλλους ν' ἀποκρίσουν
Μὰ χωριανοὶ δὲν εἶδανε καὶ τ' ἤθελε ἀπαντησῶν
μὲ θουρδουλα τοὺς δέρνανε ψεῦμα νὰ μαρτυρῶσουν
Αὐτὰ τὰ δικαστήρια ποῦ ἔχει ἡ Τουρκία
φονεῖει τ' ἀραγιάδετης χωρὶς καμμιὰ αἰτία
Μὰ οἱ χωριανοὶ δὲν εἶδανε καὶ ἤθελε νὰ ποῖνε
ὁ Μπάρτης δύο βάστειξε πολὺ τοὺς τυρανοῦνε
Καὶ ὁ Τζεβάτ εἶτονε πρωθυπουργὸς στὴν Πόλι
τοῦ Πάντρι ἄδεια ἔστειλε νὰ κρεμασθοῦνε ὄλοι
Καὶ δύο βαστεῖξανε μέσα εἰς τὴν Μπουλίτσα
καὶ ἄδικα τοὺς κρεμάσε εἰς τὰ Χανιά μίᾳ νύκτα

Ὁ πρῶτος λέων ἦτονε ὁ Γεώργιος Παπαδάκης
καὶ παραδεύτερος Ἀντώνης Λαρετζάκης
Εἰς τὰ Χανιά δὲν ἦτονε κανένας νὰ τὸ ξεύρη
τὴν νύκτα τοὺς κρεμάσαμε νὰ μὴ τοὺς δοῦν προξένου
Καὶ τοῦ δεσπότη φώναξαν νὰ τοὺς ξεμολοίσῃ
καὶ ὅτι καὶ ἂν τὸν πράξουνε νὰ μὴ εἰδοποιήσῃ
Νὰ μὴ τὸ μάθουν χριστιανοὶ νὰ τρέξουν νὰ τοὺς σώσουν
γιατὶ εἶνε Τοῦρκοὶ στὰ χωριά κ' κείνους θὰ σκοτώσουν
Καὶ ἅμα καὶ ξημέρωσε τοὺς πύραν κρεμασμένους
σὺν τὸν Χριστὸν τοὺς εἶχανε πολὺ τυραννισμένους
Καὶ τὸ χαμπέρι ἔφθασε στοὺς μαύρους γονεούς
τὸ πῶς τοὺς ἐκρεμίσανε ἄδικα τοὺς κατμένους
Πολλοὶ συναθροισθῆκανε εἰς τὰ Χανιά πηγαίνουν
νὰ πᾶνε γιὰ νὰ θάψουνε τοὺς δύο ἀνδρειωμένους
Ὁ διοικητὴς διώρισε τοὺς εἶχανε θαμμένους
στὸν ἅγιον Λουκᾶν τοὺς δύο μαζὶ ἀγκαλιασμένους
Μὰ οἱ γονεῖς τῶν ζήτησαν ἄδεια νὰ τοὺς ἴδουνε
μὰ ὁ διοικητὴς δὲν ἄφηνε κατγάδες μὴ γενοῦνε
Καὶ μπαγιονέτα ἔστεκε τὸ Τοῦρκικο ἄσκέρι
νὰ μὴ ἀνάψουν τὴν φωτιά εἰς τῶν Χανιωτῶν τὰ μέρη
Καὶ ἀπὸ κεῖ δὲν ἔλαβε ἡ Κρήτη ἡσυχία
κ' ἄδικα τοὺς κρεμάσανε καὶ ἦτο ἁμαρτία
Καὶ τακτικὰ ἐγίνοντα πολλοὶ φόνοι στὴν Κρήτην
καὶ τὴν σφαγὴν διώρισε Σουλτάνος ὁ Χαμέτης
Στὰ χίλια ἐννενῆκοντα τὸν ἔτον ἕκτον
ἀρχίσαν Τοῦρκοὶ τὴν σφαγὴν καὶ εἰς Χανιά ἀπ' ἔξω
Τῆ 21 τοῦ Μαΐου τ' ἁγίου Κωνσταντίνου
κ' ἦτο καὶ τῆς Πεντηκοστῆς τὸ μεσημέρι κείνο
Ἐκάμανε τὸ σχέδιο μετὰ τὸ μεσημέρι
νὰ κάμου Τοῦρκοὶ τὴν σφαγὴν κανεῖς νὰ μὴ τὸ ξεύρη
Ποῦ θὲ νὰ βγοῦν οἱ χριστιανοὶ γιὰ νὰ διασκεδαζοῦν
νὰ τοὺς εὑροῦνε ἄοπλους ὅλους γιὰ νὰ τοὺς σφάξουν
Μὰ ὁ Θεὸς δὲν ἤθελε γιατί ἦταν ἁμαρτία
κ' ὁ καβαζης π' ὄριζε τῆς Ρωσικῆς προσειίας
Καὶ εἰς τὴν χαλέπα πῆγαινε ποῦ ἦτο μεσημέρι
καὶ τοῦ προξένου πῆγαινε τηλεγραφο στὸ χέρι
Καὶ οἱ σκοποὶ τὸν σταματοῦν εἰς τοῦ σταθμοῦ τὴ βρύση
καὶ δὲν τοὺς ἐπιτρέπανε ἔξω γιὰ νὰ πορίσῃ
Μόνο τοὺς ἐπιτρέπανε μετὰ τὸ μεσημέρι
νὰ τὸν ἐσφάξουνε καὶ αὐτὸν μαζὶ μὲ τ' ἄλλο ἄσκέρι
Τότε ἐκεῖνος θύμωσε τράβηξε τὸ πιστόλι
καὶ ἐφόνευσε ἀξίωματικὸν στὸν ἰσόμιον τὸν ξαπλώνει
Καὶ ἁμέσως τὸν φονεύσανε καὶ κείνο ἡ σκυλίδες
τοὺς χριονοὺς ἀρχίσανε ταῖς τοψεκίες καὶ σφαῖρες

Καὶ ἔνεκα ποῦ ἦτον ἑορτὴ κ' ἦτο μεσημέρι
ἐτύχανε οἱ χριστιανοὶ ἀπάνω στὸ τραπέζην
Καὶ δὲν μποροῦσαν οἱ βάρβαροι διὰ νὰ τὸν βαροῦνε
καὶ οἱ χριστιανοὶ ἐρίχνανε γιὰ νὰ στὲ ἐκδικηθοῦνε
Πολλὰ ὀλίγα σφάζανε τὴ χώρας τὰ σωκάκια
καὶ ἔχανε τὰ σχέδια τῆς χώρας τὰ ἀγαδάκια
Μὰ ἀκούσθηκε εἰς τὰ χωριά αὐτὴ ἡ τυραννία
πῶς Τοῦρκοὶ κάμνονοι σφαγὰς μέσα εἰς τὰ Χανία
Καὶ ἀμέσως καὶ οἱ χριστιανοὶ ἔξω εἰς τὰ χωριά
ἀρχίζουνε καὶ αὐτοὶ σφαγὰς ὅπου καὶ ἀνβροῦν τουρκία
Καὶ σφάζουνε τοὺς τοῦρκους χωρικοὺς ὁσούς καὶ ἂν εὐροῦνε
καὶ οἱ στρατοὶ δὲν ἤμποροῦν νὰ τὸ ἐβοηθοῦνε
Τὰ προξενεῖα στὰ Χανιά ὅλα τηλεγραφοῦνε
νὰ τρέξουνε τὰ πλοῖα τῶν τῆς χώρας νὰ βαροῦνε
Καὶ ἀμέσως ὅλα τρεξανε καὶ στὰ Χανιά φουντάρουν
καὶ σώσανε τοὺς χριστιανοὺς πῶ κείνουσε τοὺς τυράνους
Συμβούλιον ἐκάμανε διοικητῆς νὰ φύγῃ
νὰ φέρουν Ἐβελ τὸν πασά στὴν Κρήτη ὡς Μουσίρη
Νάρθη καὶ χωροφύλακες νάναι Μαυροβουνιώτες
νὰ φέρουν ἀποτέλεσμα στοὺς τοῦρκους τοὺς χανιώτες
Καὶ ἅμα ἦρθε χωροφυλακὴ μέσα εἰς τὰ Χανία
οἱ Τοῦρκοὶ ἐσκεφθήκανε νὰ κάψουν τὰ χωριά
Λίγος καιρὸς ἐπέρασε τὴν εἴκοσι Γενάρη
κ' ἀρχίσαν πάλιν τὴν σφαγὴν οἱ Τοῦρκοὶ γιαντισάροι
Στὰ ἐννευήκοντα ἐπτὰ Δευτέρα μέρα ἦταν
ἐκάμαν Τοῦρκοὶ ἔξοδο στὸ Γαλατᾶ καὶ ἐμβῆκαν
Οἱ χριστιανοὶ δὲν τὸ ἤξευραν νάναι συναθροισμένοι
νὰ φᾶνε Τοῦρκους ἀπειρους ὡς εἶνε μαθημένοι
Οἱ χωριανοὶ μόνο ἦτανε μαζὺ μὲ τὰ παιδιὰ τῶν
καὶ ὅλοι ἀνδρεῖοι ἐστάθησαν τιμῆσαν τ' ἄρματα τῶν
Μισοὶ μισοὶ φονεῖθησαν οἱ χριστιανοὶ κ' οἱ Τοῦρκοὶ
κ' ἅμα καὶ φύγαν χριστιανοὶ φωτιὰ τό βαλαν Τοῦρκοὶ
Καὶ χριστιανοὶ ποῦ τὰ χωριά ἀκοῦσαν τὸ χαμπάρι
ὅσᾶν τὰ πουλάκια τρέχανε στοῦ Γαλατᾶ τὰ μέρη
Κ' ἀμέσως τοὺς ἐσπᾶσανε Τοῦρκους τὰ ρωμάκια
στὰ μετερίζια πιάσανε ὅσᾶν τ' ἄγρια γεράκια
Κ' ἀμέσως τοὺς ἐσπᾶσανε ἀπὸ τὰ μετερίζια
ὅσᾶν τοὺς λαγοὺς τοὺς κυνηγοῦν ὅλα εἶνε ἀλήθεια
Κι' Τοῦρκοὶ δάνουνε φωτιὰ μέσα εἰς τὰ Χανιά
καὶ τότες πάθαν χριστιανοὶ μεγάλη ἐζημίαν
Τὰ πλοῖα τῶν Δυνάμεων ὅλα φουνταρισμένα
στοὺς χριστιανοὺς δὲν δίνανε βοήθεια κανένα
Οἱ χριστιανοὶ στὰ σπᾶτια τῶν ὅλοι εἶνε κλεισμένοι
ἀλλήλων τὰ βᾶσανα ποῦ εἶχαν οἱ κατῦμενοι

Τὰ σπῆτια τῶν τρουπούσανε καὶ ὅλοι μονομερίζαν
στὴν Ἐκκλησίᾳ τὴν φράγκικη ὅλοι μονομερίζαν
μὲ τὸ ξυρότονε κορυμῆ φύγαμε οἱ καϊμένοι
καὶ φάγαμε τὸ βίοστο οἱ ἀναθεματισμένοι
Καὶ τότες ἀπεφασίσανε ἀπ' ὅλας τὰς Δυνάμεις
νὰ πάrouνε τοὺς χριστιανοὺς εἰς τὰ νησιὰ τοῖς πάνε
Καὶ ἡ τορπίλλα ἡ ἀγγλικὴ εἰς τὸν Πειραιᾶ φθάνει
καὶ φέρνει καὶ τοῦ Ἑλλῆνα τῆς Κρήτης τὸ χαμπέρι
Καὶ λέγει του νὰ ὀπλισθῆ νὰ στείλῃ τὰ καράβια
καὶ τὰ βαρῆ εἰς τὰ Χανιά μ' ὅλα τὰ παλληκάρια
κ' ἓνα βαπόρι ἔστειλε ὅπλα πολεμοφόδια
Τὰ Κρητικὰκια τρέξανε καὶ ὅλα τὰ ἁμαρτόσα
κ' ὁ Βάσσοσ ἐκατέβηκε στὸ Κολυμπάρι πάει
καὶ Κρητικοὶ ἐχαίροντο τὸν Τοῦρκο πὼς θὰ πάη
Τρία βαπόρια ἦρθανε στρατεύματα γεμάτα
στὴν ἀμμο ξεβαρκάρανε εἶχαν καὶ κανονάκια
Καὶ ἔξω ἀπὸ πίσω φθάσανε καὶ ἄλλα δὴδ ἀκόμη
ἡ Ἰζρα ἦτον καὶ ὁ Πηνειὸς καὶ ὁ Πρίγκηψ ἀκόμη
Δύο ἐκαθήσαμε ἐκεῖ εἰς τὴν ἀμοῦτσα
τὸ Βάσο περιμέναμε μὰ δὲν ἐξεκινούσα
Καὶ ἔπειτα ξεκινήσαμε στὸν Πλατανιά καὶ πᾶμε
καὶ τὸ χαμπέρι στείλανε ἀπ' ὅλας τὰς Δυνάμεις
Τοῦ Βάσου ἐμνήσαμε σὰ φύγη τὴν Ἑλλάδα
γιὰ θὴ μᾶς ἀποκλείσουνε αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα
Κ' οἱ Κρητικοὶ σὰν τὰ σκυλιὰ στέκουν καὶ περιμέναν
νὰ τὸν ἐδώσουν ἄδεια νὰ πᾶν νὰ χύσουν αἶμα
Πυροβόλα ζητοῦσανε τὸν Βάσσο νὰ τὸν δώσουν
τοὺς πύργους νὰ χαλάσουνε τοῦρκους νὰ τσακώσουν
Κι' ὁ Βάσσοσ πάντα πίμενε κανένα νὰ μὴ δώσῃ
κι' οἱ Κρητῆτες τοῦ φωνάζανε ἐκεῖνος μὴ συμῶσῃ
καὶ μὲ τὸ ζόρι πύραμε ἓνα πυροβολάκι
σταῖς Βουκοζιῆς ἐπύγαμε χαλοῦμε τὸ καστράκι
καὶ ἀπὸ κεῖ ἐφύγαμε πᾶμε εἰς τὴν στρατώνα
καὶ δύο πύργους κάψαμε μέσα σὲ μίᾳ ὥρᾳ.
Καὶ ἡ Εὐρώπη θύμωσε καὶ δὲν μᾶς ἐπιτρέπει
μὲ τὰ πυροβόλα ἄρχισε καὶ μᾶς ἐκαταστρέφει
Τὰ πλοια τῶν Δυνάμεων μᾶς ἐπυροβολοῦσαν
ὅσον καὶ εἴμεθα μακριὰ πάντα μᾶς κυνηγοῦσαν
Μὰ κείνα μᾶς ἐκτύπησαν κ' εἰς τὸν προφήτη Ἡλία
καὶ τότες ἐφηνώσανε ὡς καὶ τὴν Ἐκκλησίᾳ
Μὰ κείνα μᾶς πυροβολοῦν κ' ἀπάνω στὴν Μαλάξᾳ
κι' σφαῖρες ἀπορίχνανε καὶ σπῆτια ἐχαλάσαν
Μὰ μεις δὲν ἐδειλιάσαμε μόνον τὸν πύργο ἀρπάμε
τοὺς Τοῦρκους αἰχμαλωτίσαμε στοῦ Βάσσο τοὺς πᾶμε

Μόνον αὐτοὺς πύργους ἄρχισαν καὶ τοὺς ἐξολοθρεῦσαν
κ' οἱ ναύαρχοι εἰς τὸν στρατὸν ἐπιστολὴν ἐπέψαν
Καὶ ἀποκλεισμό ἐκάμανε οἱ ναύαρχοι στὴν Κρήτη
καὶ ἀπὸ τὴν πείναν ἔλλειψε νὰ μὴν ἀπομείνη μύτη
Τὰ πορτοκάλια ἦτονε ποῦ μᾶς ἐδοθηοῦσαν
καὶ ἐγλυτώσανε πολλοὶ ποῦ πέψταν καὶ ψοφοῦσαν
Χριστὲ πῶς ἐβαστοῦσαν ἐκείνη ἀνδρειωμένη
νὰ πολεμοῦνε τὴν Τουρκιὰ γυμνοὶ καὶ πεινασμένη
Κ' ἥρωϊκὰ ἐρίχτανε ἐξω ἀπὸ τὰ Σμαγῶλια
καὶ τὸ φαί μόνον τὸ νερὸ ἦτο καὶ πορτοκάλια
Κ' οἱ Ἕλληνες κατέβηκαν στὸ Πλατανιά βαρκάρα
κ' ἀμέσως ὡς ἐφύγανε τὸν μπόκο ἀπολάρα
καὶ ἐφυγε ὁ Γερμανὸς μαζὶ καὶ ἡ Αὐστρία
αἱ τέσσαρες ἐμείνανε νὰ φέρουν ἡσυχία
Κ' ἀρχίζον καὶ ξωρίζανε ὅλους τοὺς Τουρκαλάδες
νὰ μὴν ταρασοῦν τὸ νησί νὰ φέρουν ἀνισυχαδες
Τὰ τελωνεῖα στὰ Χανιά ἐπίρτανε τὸν Τούρκον
ἐπίσης καὶ τὸ Ρέθυμνον τὰ σίλαβε ὁ Ρῶσος
Κι' εἰς τὸ Ἡράκλειο ἐτρεξαν οἱ Ἄγγλοι καὶ τὰ πιάσαν
κ' ἄρχισαν Τούρκοι τὴ σφαγὴ τοὺς χριστιανοὺς σφάζαν
Καὶ εὐθύς φωτιά ἐδώσανε στὸ χριστιανὸ τὰ σπῆμα
τοῖς Ἄγγλους κυνηγοῦσαν ὅλα εἶνε ἀλάθεια
Καὶ ἓνα μπαπόρι ἀγγλικὸ ἦτο εἰς τὸ λιμένα
καὶ δυὸ κανόνια ἐρίξε χωρὶς νὰ ἔχουν σφαῖρα
Καὶ Τούρκοι φοβηθῆκανε καὶ ὅλοι μονομερῆσαν
στὸ σανδρο βάνι στὸ τζαμί ἐπῆγα καὶ ἐμῶκα
Καὶ κάνανε συνέδριο γιὰ τὸ κακὸ ποῦ πράξαν
γὰ τὴν σφαγὴν γὰ τὴν φωτιὰ γιὰ τοὺς ρωμοὺς ποῦ σφάζα
τί θέν νὰ ποῦσι στὴν Φραγκιὰ τῆς Εὐρώπης τὰ παμπόρια
ποῦδλεπα καὶ μαζεύοντα κήταν γεμάτα βόλια
Καὶ βλέπαν καὶ τοὺς χριστιανοὺς ἐξω ποῦ τὰ χωρία
καὶ τρέχανε ἡ ἥρωες σάν τὰ ἄγρια θηρία
Μὰ δὲ τοὺς ἀφίνει ὁ στρατὸς ὁ ἀγγλὸς τοὺς φοβερίζει
νὰ μὴ βαροῦνε τὴν Τουρκιὰ ἡ Εὐρώπη ἐμποδίζει
Τὰ ἀγγλικά τμηάσθηκαν νὰ κάτουνε τὴν πόλιν
τὰ ρωσικὰ ἐφθάσανε καὶ τοῖς ἐλευθερώνει
Τότες ὁ ἀγγλὸς θύμωσε τοῖς Τούρκοις προμαζόνι
καὶ ὅσους καὶ ἀνεσημάζεψε ὅλους τοὺς ξαρματόνι
Δεκαεπτὰ μαρτύρισαν πῶς ἦτανε κ' αἰτ'οἱ
καὶ ὅλους τοὺς ἐκρέμασε γανένα δὲν ἀφίνει
Καὶ τηλεσίγραφο ἐγράψε καὶ ἔστειλε τοῦ Σουλάνου
αἷς Κρήτης τὸ ἀσκέρι του νὰ φύγη χωρὶς ἄλλο
Καὶ προθεσμία τοῦδωσαν αἱ τέσσας Δυνάμεις
νὰ φύγη ὅλος ὁ στρατὸς καὶ ὅλοι οἱ ζαμπιτάδες

Και ὁ Σουλτάνος στρίφονε δὲν ἤθελε νὰ φύγη
παράπονα ἀρχίνουε τὲς μαργιολιές ξανίγει
Και ἄμα ἤλθε ὁ καιρὸς και ἔληξε ἡ προθεσμία
ἀμέσως ὅλοι φύγαμε στὴν Μπόλι και ἐπῆγα
Και ἀμέσως ὡς ἐφύγαμε ἡ Κρήτη ἠουχάζει
κοι ὁ Κρητικὸς τὰ ὄπλα του στὲς πόλεις τὰ σωριάζει
Τὸν Γεώργιον διώρισαν αἱ τέσσαρες Δυνάμεις
και Κραῖτες τὸν ἐδέχθησαν με ἀνοικταῖς ἀγκάλες
Και προθεσμίαν τοῦδωσαν τρεῖς χρόνους νὰ καθίσῃ
και ἄμα περάσουνε οἱ τρεῖς ἡ ἔνωσι θὰ γείνη
Κι' οἱ Κρητες εἶχανε χαρὰ πῶς ἐλευθερωθῆκαν
και παραιτήσαε τὰ κακὰ και περιορισθησαν
Και ὅλοι ἔγειναν ἄγιοι τῆς Κρήτης οἱ ἄνθρωποι
καὶ ἐν κακῷ δὲν ἔπραττον και θαύμαζε ἡ Εὐρώπη
Οἱ Τούρκοι βγέναν στὰ χωριά και λίρες ἐβροστοῦσαν
και κάνανε ἐμπόριο τὴν νύχτα περπατοῦσαν
Τῶν χριστιανῶν συναπαντοῦ ποῦχαν μεγάλα πάθη
και ὅλους τοὺς προσέχανε κανεῖς νὰ μὴ τοὺς βλάψῃ
Χάρις γιὰ τὸν Ἑλληνισμό ἐγεινε εὐταξία
και νόμιζαν οἱ βασιλεῖς πῶς εἶνε αὐτοὶ αἰτία
Οἱ Ἕλληνες εἶνε εὐγενεῖς τὰ πάθη λησμονοῦνε
και ὅποιο και ἂν ἔχουνε ραγιά ὅλοι τὸν ἀγαποῦνε
Οἱ Ἕλληνες ὑποφέρανε τοῦ Τούρκου ἀραγιάδες
και πρέπει νὰ τοὺς βοηθοῦν τῆς Εὐρώπης αἱ Δυνάμεις
Στὴν Κρητη βοηθήσανε κ' ἐφυγε ὁ Σουλτάνος
και τώρα μᾶς ἐδώσανε βάσανα γιὰ μεγάλο
Γιατὶ δὲν μᾶς ἀφίνουνε νὰ ἐλευθερωθοῦμε
νὰ πάμε γιὰ τὴν μίαν μας νὰ γλυκοφιληθοῦμε
Μόνο μᾶς κολακεύουνε και ἀναβολὰς μᾶς δίνουν
και τὴν συνθήκην ἀρνάθησαν νοῦχαν στὸ Βερολίνο
Τὸν ὀφθαλμὸ ἐρίψανε στὴ Σούδας τὸ αἷμα
και πρόκειται νὰ τσακωθοῦνε ὅλοι μικροὶ μεγάλοι
και ὅλοι τοῦ ζηλεύουνε και ὅλοι τὸ κινηγοῦνε
μὰ κείνο εἶμαι Ἑλληνικὸ και ἄδικα τυραννοῦνται
και τώρα ἐπίσθάκαμε διὰ νὰ φωθοῦμαι
νὰ σκοτοδοῦμαι οἱ Κρητικοὶ νὰ μὴ τοὺς πολεμοῦνε
Μὰ μεῖς ἔχοιμε ἄματα χυμένα εἰς τὴν Κρητην
δέκα φοιάς και πιά πολλὰς σὲ κάθε μιτυρίκι
και μόνον με τὸ αἷμα μας ἡ Κρητη εἶνε πληρωμένη
χωρὶς τὰ ἐξοδα ποῦχει ἡ Ἑλλάς κ' εἶνε θυσιασμένη
Τώρα μᾶς τυραννεῖ πολὺ ἡ ἀξία Εὐρώπη
και θὰ χαθοῦμε εἰς τὸ νησι ἡ ἐμμοὴ ἄνθρωποι
Πολλὰ κακὰ τοὺς κινηγοῦν τοὺς Κρητικούς ἐφέτος
τὸ Κρητικὸ πισθίδιον Θεμοῦ και γλυτοσέτο

Μὰ φταίει κι' ὁ κουτὸς λαὸς ὅπου δὲν ἔχει γνῶσι
κι' ἀκούει τὸν ὑπάλληλο κι' ὁ εἰς τὸν ἄλλο τρῶσι
Κροῖτες ποῦ εἴσθε ἀδελφοὶ κ' εἴσθε καὶ βαπτισμένοι
ὡς πότε θὰ τὸ χύνεται τὸ αἷμα σας καὶ μένοι
δὲν ξεύρεται ὁ ὑπάλληλος ὅταν χάσῃ τὴ θέσι
πῶς καὶ ὁ Θεὸς νὰ γίνῃ ἀρχὴ κ' αὐτὸς δὲν τοῦ ἀρέσῃ
βλέπετε τὸν ὑπάλληλο ποῦ τρέχει καὶ ψιφίζει
Ὅταν βουτίζει στὸ ψωμὶ κάνει δὲν σὲ γνωρίζει
ὄλοι προσέχουν τὸ ψωμὶ τὰς θέσις νὰ μὴ χάσουν
Κληρονομιά τὲς θέλουνε σὰν σάχε τσαγοράσουν
ὄλοι νὰ ποῦνε στὸ ψωμὶ στὲς θέσις τὲς μεγάλες
Καὶ σὺ ἐργατικὴ λαὲ δούλευε καὶ κουδάλι
καὶ σὺ τρελὲ λαὲ βάλε τὰ μυαλά σου
Τι ὠφέλισε πάντοτε μὲ τὰ κοματικά σου
πόσοι δὲν χάνουνε παιδιὰ ἀδελφία καὶ παρπάδες
Πόσες στὰ μαύρα πένουνε κορίτσια καὶ κυράδες
κομματισμοὺς νὰ ἀφίσωμε γιὰ τίνε αἰζία
Νὰ χύνομε τὸ αἷμα μας χῶρὶς καμμιὰ αἰτία
τροπῆς μου εἶνε νὰ τὸ πῶ ποτέ μου δὲν πινοῖμε
Μὰ ὅταν τύχη πόλεμος κανένα δὲν φοβοῦμε
πάντα προστὰ πολέμαγα μπροστὰ ἀγωνίζομε
Ροτίσατε νὰ σὰς εἰποῦν ὅσους καὶ ἂν μὲ γνωρίζουν
συντάξι δὲν ἐξήτιστα οὔτε νὰ φά πιλάφι
Καθῶς τὸ τρώγουν σήμερον ὄλοι μικροὶ μεγάλοι
κ' σύνταξες νὰ φορεθοῦν καὶ κείνο εἶνε δικόιο
Πολὲς φυλίες ἐγιναν πιστεύο νάνε ἀλίθειο
μόνο ὅσοι φονεύθησαν μὲ τουρκὸ τὲς σφαῖδες
Καὶ ἀφησαν ὄρφανὰ παιδιὰ καὶ χῆρες τὲς μπιτέρες
καὶ ὅσοι ἐλαβόθησαν καὶ ἐμισεροθῆκαν
Σαυτοὺς πρέπει νὰ δύνονται αὐτὰ εἶνε τὰ δίκαια
πάντες οἱ Κροῖτες ἔπαθον καὶ ὄλοι ἀγωνισθῆκα
Ἄλλος ἐκατεστράφησαν καὶ ἄλλοι ἐσκοτοθῆκαν
ὄλα πιστεύω ἀληθινὰ εἰς τὸ χαρτὶ γραμμένα
Σὰν τὰ τουτοῦνια στὴν κλωστή εἶνε πέλονιασμένα
νὰ γράφω ἤθελα πολλὰ μὰ τὸ χαρτὶ εἶνε λίγο
Καὶ βλέπο καὶ ἀνοστα πολὰ καὶ δὲν τὰ ταριαντίζο
μὰ κ' οἱ χωροφύλακες κ' ἐκείνοι ἀπατηθῆκαν
Τὴν ἔνωσιν φρονούσανε καὶ ἐληποταχθῆσαν
καὶ τώρα τοὺς δικάσανε καὶ φύγανε στὰ ξένα
Καὶ περπατοῦνε στὰ νησιὰ πινοῦνε τὰ καὶμένα
μὴν τοὺς καταδικάζομε παιδιὰ μας εἶν' καὶ κείνη
Κ' εἰς τὸ καλὸ φρονούσαμε καὶ καθενεῖς ἄς κρίνη
τὸ ποῖημα ὅπου τόβγαζε πρέπει μεγάλη ὄξια
Κι' εἶνε καὶ κροϊτικὸ πούλο ἔξω ἀπὸ τὰ Χανία

ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΦΡΟΝΙΜΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἐάν θέλετε ἱστορικά καὶ νὰ φχαριστηθῆται
 αὐτὰ πρέπει νὰ πέρνεται καὶ νὰ τὰ τραγουδῆται
 καὶ ὄχι πᾶς τὰ θέατρα νὰ ἰδῆς παλαιωγυναῖκες
 νὰ μᾶς κοροϊδεύουνε νὰ ἀδειάζουνε τὲς τοέπες
 πῶς βάζουν φῶρεμα λαμπρὸν καὶ ἀλεύρι ἔς τὴ μούρι
 καὶ στέκουν καὶ γκαρίζουνε σὰν τὸ παλιὸ γαῖδοῦρι
 καὶ μᾶς κοροϊδεύουνε καὶ πέρνουν τὸν παρὰ μᾶς
 καὶ μεῖς ψωμί δὲν ἔχουνε νὰ φᾶνε τὰ παιδιὰ μᾶς
 οἱ Εὐρωπαῖοι εἶνε ἐξυπνοὶ καὶ ὄλους μᾶς γελοῖνε
 καὶ μᾶς κοροϊδεύουνε καὶ τὸν παρὰ ἠρποῦνε
 μὲ θέατρα καὶ μὲ διολιὰ μυστάκια ξουριασμένα
 καὶ μὲ φορέματα λαμπρὰ μούτρα μιογιατισμένα
 κ' ἔρχονται καὶ καρίζουνε τὴν ἰδικὴν τους γλώσσα
 καὶ μᾶ κοραϊδεύουνε καὶ πέρνουνε τὰ γρόσια
 γυναῖκες ζωγραφίζουνε γάτες οὐρακοτάγγους
 καὶ μᾶς ἐβλέπουνε τρελλοὺς καὶ μᾶς τοὺς ἐπατάρου
 καὶ ὅποιος δὲν ἔχει ὄμνελῶ τρέχει καὶ ἀγοράζει
 σὰν κόνισμα τὰ προσκυνὰ στὸ τζάμι καὶ τὰ βάζει
 κάμνονυδ καὶ ἀπὸ τενεκὲ ραβόνες σκουλαρίκια
 καὶ τρέχουν καὶ ἀγοράζονται γριάδες καὶ κορίτσια
 μόδες πολλὲς μᾶς φέρνουνε καπέλα καὶ φουστάνια
 καὶ καμανέμας στὶ Ἕλληνας νάχωμε τέτοια χάλια
 στὰ θέατρα νὰ τρέχωναι καὶ εἰς ταῖς παραλυσίαις
 κ' ὡς χριστιανοὶ μὲν κάμνομε σταυροὺς εἰς τὲς ἐκκλησίαις
 στὰ θέατρα νὴ τρέχωμε μπροστὰ μπροστὰ νὰ ποῦνε
 μὲ προσοχὴ νὰ κούσωμε τὰ ἀνοστα ποῦ θὰ ποῦνε
 γιὰ κείνο θὰ βουλιάξωμε γιὰ κείνο θὰ χαθοῦμε
 γιὰτὶ δὲν μπάμε σὲ ἐκκλησίᾳ σταυροὺς δὲν προσκυνοῦμε
 κ' ὅταν σημένπυν ἐκκλησίαις καὶ ἑλλάστῃ οἱ παπάδες
 μὲς τῆς τάβερνες πίνουμε καὶ ἀρχίζουμε κανγάδες
 καὶ ἀρχίζουμε καὶ ὑβρίζομαὶ σταυροὺς καὶ παναγίαις
 καὶ ἐκεῖνοι δοξάζοντε μέσα στὲς ἐκκλησίαις
 μὰ ἐκεῖνοι μᾶς ἀκούγουνε καὶ θὰ μᾶς ἐτραβίξουν
 καὶ κεῖ θὰ μᾶς δικάσουνε νὰ μᾶς ἐτιμωρίσουν
 τιμωρία εἶνε καὶ αὐτὴ τῶν Ἑλλήνων τὰ ἀήθη
 καὶ μᾶς ἐκατατρέχουνε Δυνάμεις καὶ τὰ Κράτη
 ἂν καὶ νάμπημα ἀρχὴ νὰ ἀρχίσω τιμωρία
 σὲ ἐκείνους ποῦ ὑβρίζουνε τὴν πίστιν τὴν ἁγίαν
 χωρὶς αἰτία καὶ ἀφορμὴ ὑβρίζουν τὴν θρησκεία
 καὶ στέκει καὶ ἀκροάζεται καὶ ἡ ἀστυνομία
 ὄλα πιστεύω ἀληθινὰ κανένα δὲν εἶνε ψῶμα
 καὶ τέτοια ὠραία συμβουλή δὲν ἔγινε ἀκόμα
 ὁ ποιητὴς ἀγράματος λίγα γράμματα ξεῦρει
 καὶ ἂν κάμνῃ λάθος πούθενά συγγνώμην σὰς γυρεύει.



ΕΛΛΑΣ

Εγώ παιδί μου σ' αγαπῶ κι χάνομαι γιὰ σένα
Καὶ θὰ ποθάνομε μαζί ἀπάνω σ' ἐνὺ αἶμα
Χαίρω τὰ παληκάκια σου τοῦ κόσμου ξακουμένα
Ποῦ τρέχουν καὶ φονεύονται καὶ μὲ φωνάζουν ἐμένα
Χαίρω τὰ παληκάκια σου τὰ ἄγρια γεράκια
Ποῦ πέσανε στὰς βούλγαρους σὶν τὰ λειψιοθήκια
Αὐτοῦ δὲν ἔκαμες καλά ν' ἀφήσης τὰ παιδιὰ σου
Νὰ τσακοθοῦν ἀλήλοστον καὶ πύθη γιὰ τὰ πιάσου
Μὴν εἶσαι τόσο βιαστικὴ καὶ πῆς καὶ τῶν παιδιῶν σου
Ἐμένα νὰ ἀκροάζονται ποῦ θέλω τὸ καλὸ σου
Τὸ χέρι μου ἔχω στὰ Χανιά καὶ τὸ δεξί μου πόδι
Σιγὰ σιγὰ θὰ κατεβῶ νάντια μωθῶμε ὅλοι
Νὰ βοηθήσωμε μαζί κι εἰς τὰ ἄλλα τὰ παιδιὰ μου
Ποῦ βλέπου καὶ τὰ σφάζουνε καὶ καίεται ἡ καρδιά μου
Μακεδονία κ' Ἡπειρος καὶ αὐτὰ εἶναι παιδιὰ μου
Καὶ κλένε καὶ φωνάζουνε νάρθοῦν σιτὴν ἀργαλιά μου
Γιατὶ δὲν δποφέρουνε ἀπὸ τὴν ιερτανίαν
Ποῦ σφάζουν καὶ φονεύονται ν' λάξουν τὴν θρησκείαν
Θέ μου ποῦ εἶσαι σιὰ ψηλὰ Χριστιέ καὶ Παργία
Προστάτευσε τοὺς ἔλληνας τὴν πίσιν τὴν ἄγια.



